

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan popoldne, izvenčni nedelje in praznike.

Inserat: Prostor 1 m/m × 54 m/m za male oglase do 27 m/m višine 1 K, od 30 m/m višine dalje kupčilski in uradni oglasi 1 m/m K 2—, notice, poslano, preklici, izjave in reklame 1 m/m K 3—. Poroké, zaroke 80 K. Zenitne ponudbe, vsaka beseda K 2—. Pri večjih naročilih popust.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravnštvo "Slov. Naroda" in "Narodna Tiskarna" Knaflova ulica št. 5, pristlono. — Telefon št. 304.

Upravnštvo "Slov. Naroda" in "Narodna Tiskarna" Knaflova ulica št. 5, pristlono. — Telefon št. 304.

"Slovenski Narod" volja v Ljubljani in po pošti:

v Jugoslaviji:	V inzervativu:
celoletno naprej plačan	K 300—
polletno	150—
3 mesečno	75—
1	25—
"Pri morebitnem povrašanju se ima daljša naročnina določati."	40—
Novi naročniki naj pošljajo v prvič naročnino vedno	po nakaznici.
Na samo pismena naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.	

Uradništvo "Slov. Naroda" Knaflova ulica št. 5, I. nadstropje

Telefon št. 34.

Dopis sprejema le podpisano in zadostno frankovane.

Rokopisov ne vraca.

Posamezna številka volja 1'20 K

Poštnina plačana v gotovini.

Za našo Koroško.

Velik greh bi bil, ako bi naši narodni in državni zastopniki le začasno pozabili neodrešene slovenske Koroške. Nesramna krivica se je nam takrat že s tem zgodila, da se je postavila usoda starega slovenskega ozemlja na kocko plebiscita, in to celo napram narodu, ko je leta 1914. strastno kričal po vojni in ubijanju! Antanta je bila naenkrat slepa in gluba za upravljene zahteve malih, dosedaj zatranih narodov. Med tem, ko je (nam) prejšnja avstrijska vlada 1. 1918. pripoznala Dravo in Zilo za mejo slovenski samoupravi, nam antanta niti toliko ni prisodila. Skandal!

Torej Drava kot meja med Nemci in nami je že delj časa igrala važno vlogo v raznih načrtih. Zato bi se morale po vsej pravici tudi določbe zastran ljudskega glasovanja na to oziroma, da se pa niso ozirale, smatramo zgoj le za formalni pogrešek. Prepričani pa smo, da bi nam naklonjenec antanta v slučaju, da bi mi zmagali v zoni A. Nemci pa v zoni B, odtrgala ozemlje severno od Drave v prid Nemški Avstriji, če, potegniti se morajo naravne meje iz teh in onih ozirov, osobito da bi celovška kotlina ne bila preveč nenanavorno razkosana. Zgodilo bi se v resnici tako, zato bi že poskrbeli naši antantni »prijetelji«. Ako bi torej vejlalo načelo proporca v navedenem slučaju, cemu bi se ne izvedel proporc v našem slučaju? Sploh bi moral biti plebiscit bolj informativnega značaja, ki bi dal le podlago za končnoveljavno ureditev razmer. Tak plebiscit bi potekel bržkone mirneje ter ne bi zapuščal toliko maščevalnih strasti. In kar je glavno, bil bi pravičen. Razume se samo ob sebi, da bi morale glasovati večje skupine mešanega ozemlja hkrati, izid bi se pa moral prereščevati z ozirom na razne okolščine: zgodovino, prejšnji vladni sistemi, nevarnost raznarodovanja, zaščito malih narodov itd.

Seveda je to samo teorija. Plebiscit v Zgornji Šleziji je bil v smislu versailleske mirovine pogodbne na primer zgoj informativen, kar pa, kakor nam kažejo pravkar se vršeče razprave vrhovnega zavezniškega sveta v Parizu, prav nič ne moti Angležev in tudi ne Italijanov, da bi ne delovali za to, da se vsa Zgornja Šlezija prisodi Nemški. Torej je tudi informativen plebiscit, ako so pri ljudskem glasova-

nju prizadeti Nemci, v bistvu problematičnega pomena.

Ako bi tudi saintgermainška mirovna pogodba določala, naj sluj izid ljudskega glasovanja na Koroškem zgoj v informacijo zavezniških razsodnikov, eno je čisto gotovo, da bi tudi v tem slučaju Angleška in Italija skrbeli za to, da bi Koroška pripadla — Avstriji.

Trenutno nam še ni znano, kakšna bo definitivna razsodba vrhovnega sveta v Parizu v šlezijskem vprašanju. Ker zastopa Francija z vso vremem, odločnostjo in nepustljivostjo poljsko stališče, se je nadej, da bo ob koncu koncepta vendar le prišlo do kompromisa med francoskim in angleškim stališčem. Računati je torej s tem, da se prisodijo Poljski vsaj tisti kraji, ki so se pri ljudskem glasovanju izrekli za poljsko republiko, in tisti del industrijskega ozemlja, ki je v gospodarskem oziru za Poljsko življenske važnosti.

Ako se to zgodi, potem ima naša diplomacija en vzrok več, da zahteva — ne rečemo, revizijo koroškega vprašanja — marveč potrebno korekturo naše meje nasproti Avstriji.

Zahtevati mora aplikacijo za ključkov glede Zgornje Šlezije tudi na koroški problem. Ako se vrhovni svet postavi na stališče, da naj pripade ozemlje, ki se je v Zgornji Šleziji pri ljudskem glasovanju po pretežni večini izreklo za Poljsko, poljski ljudovladi, potem pač mora največji zavezniški forum ostati sebi dосleden ter se na našo zahtevno v koroškem vprašanju postaviti na isto stališče, to je, priznati nam mora najmanj vso Koroško južno od Drave.

Na naši diplomaciji je, da skuša v sedanjem, kakor se zdi, končno odločilnem momentu, rešiti koroško vprašanje nam v prilog. Prepričani smo, da bi bilo to vprašanje že zdavno rešeno nam na korist, ako bi nam zla usoda ne bila vzel dr. Vesniča, ki je temu vprašanju posvečal vso svojo pozornost ter s svojim ugledom in vplivom dosegel, da je bila v maju borba za Koroško za nas že takoreč dobrijena. Njegova nepričakovana, nekateri trdijo celo misteriozna smrt, je prekrižala vse naše že izgotovljene račune. Dva dni po njegovem smrti je veleposlanška konferenca odbila našo noto glede Koroške. Vendar pa si ni upala obenem končnove-

Ijavno potrditi rezultatov koroškega glasovanja.

Iz tega sledi, da je koroško vprašanje še vedno odprto, na čemer ne more ničesar spremeniti niti dejstvo, da so se med tem iz Pariza že celo zauzakala razmejitvena dela na Koroškem, ki se imajo pričeti meseca septembra.

Kakor stvari stoje, bi bilo želiti, da se čim najprej izpopolni mesto našega poslanika v Parizu. Naj bo za Vesničevega naslednika imenovan ali dr. Spalajkovič ali Živojin Balugdžić — oba sta sposobna diplomata — toda stori se naj to čim prej, najbolje takoj, da bomo imeli v Parizu moža, ki bo nadaljeval Vesničeve delo.

Zdravljenje plemenske psihoze.

II.

Zagrebški »Obzor« je na članku »Riječi«, čeprav vsebino smo podali, takoj izjavil, da je odločno proti vsakemu plemenskemu hujškanju, da je res v interesu države, da se to hujškanje ustavi ter da tendenco »Riječevega« članka povsem odobrava.

Toda — zdaj prihaja vražje kopito — toda »Riječi« in vsi hrvatski demokratični listi — piše »Obzor« — ne smejo več pozabljati, da so hrvatski in da morajo delati hrvatsko politiko. Ti listi pa pišejo kakor da niso hrvatski in kakor da ne pišejo za Hrvate. Ali zdaj — meni »Obzor« — demokratijo, da srbski radikalci nočejo slišati o jugoslovenskem, ter so demokrati že občuti, da so preslabi, da bi priveli jugoslovensko idejo do zmage. Treba računati z realnimi činjenicami, in demokratije že računajo. Gotovo bi kot Hrvatje uspešneje vplivali na plemensko psihozo; dokler pa vztrajajo demokratije, njih listi in politiki, v tem vprašanju ali nevratalni ali celo proti Hrvatom, dotlej — piše »Obzor« — ni upati, da se ta psihoza izleži. Demokratije so brez vpliva na radikalce, zato bi bilo najbolje, da izstopijo iz koalicije z radikalci; vsekakor pa naj bi še ostala osmica hrv. demokratov ostala Demokratsko stranko.

Povsem neodvisni, bi imeli Hrvati svobodne roke ter bi uspešneje delovali na ozdravljenju plemenske psihoze i med Hrvati i med Srbimi. Tako svetuje »Obzor«.

Zdaj se je vnela med »Riječi« in »Obzorom« polemika in debata. Ali se je veselimo. Ker je ton na obeh straneh miren, dostojen in stvaren, more ta debata roditi le korist. Glavno je, da sta lista v bistvu soglasna, da priznavata opasnost načrta, da se razšajočega razkola in naglašata nujnost, da se plemenska psihoza začne zdraviti.

Mi Slovenci smo bili dolga desetletja v srbsko-hrvatskih razprtjah tisti tretji, ki je skušal miriti in

spravljati. Vedno smo naglašali, da nam je Hrvat prav tako drag kakor Srb ter da si želimo edino tega, da sta nam Srb in Hrvat enako dobra brata. Večkrat smo se s tem stališčem zamerili na obe strani. A tega stališča ne ostavimo. Zato pa si tudi sedaj dovoljujemo sledeče priporome:

Greši se na obeh straneh; kadar se tega zavesta Srb in Hrvat, takrat, a le takrat bo možno začeti z zdravljenjem. Domišljavi in občutljivi so srbski radikalci, a prav tako naduti omejeno domišljavi in občutljivi so nekateri Hrvatje.

Na preteklost, na slavno zgodovino se sklicujeta Srbijanci in Hrvat, na preteklost, ki je napravila sedanost križ čez njo. Gre le za bodočnost, ki naj se zgradi v sedanosti. Preteklost je v arhivu v svinjskem usnu vezana in z zlatom obrezana. Sedanjost je nova, čisto druga, zakaj Jugoslavija ali država SHS obstaja šele od 1. 1918. Zato bo domišljavost utemeljena šele v daljni bodočnosti na temelju sedanosti.

To je eno. Drugo pa je, da ne imeljemo nikomur veselja, če se zove Hrvata ali Srba ali Slovenca, samo, da se hkrati tudi čuti Jugoslovena. Zaradi državnega imena se pametem človek ne razburja.

Nam Slovencem je čisto vseeno, ali se zove naša država Jugoslavija, Velika Srbija, Velika Hrvatska, Eshaezija ali Balkanezija: glavno je, da smo enotna država, v kateri vladajo red, mir in kultura. Nam Slovencem je čisto vseeno, ali se vojska komadira po srbsko ali hrvatsko ali slovensko, samo da je vojska dobra. Vseeno nam je, ali se uraduje srbski, hrvatski ali slovenski, samo da se uraduje dobro, točno, uren in brez korupcije. Vseeno nam je, da se moli pravoslavno ali katoliško ali mohamedansko ali židovsko, samo da je narod srčno blag in plemenit. Zahtevamo le, da smo SHS pred zakonom, na vseh

v različnih barvah in z zlatimi, na milje daleč vidnimi napisih. Kakor na Rigi, je pobočje tudi tu polno košev in oprtnikov, ki se tudi tu pomikajo gor in dol, in kakor na Rigi, pleza tudi tu do Glisne takale nevarna mehčična igrača, smešno majhna vzpenjača. In če je treba še česa, da bo slika »Regine Montium« popolna, pere in biča tudi to pokrajino isti gosti dež. Oblaki leže na valovih, jezero in nebo sta samo eno.

Zdaj zagrimi voz čez neki dvigalni most in drdra med majhnimi trgovinami s kranjarko, žepnimi nožki, zaklopčniki in glavniki skozi nizka grajska vrata na starinsko, od trave razjedeno dvorišče. Okoli in okoli stojijo okrogli stolpi v obliki škatelj za začimbo in od črnih tramov podprtih hodnikov.

Kje smo? osupne Tartarin. Toda že mu je vse jasno, ko sliši, kaj govorita orožnički poveljnik in grajski vratar, debel človek s čepico na glavi in šopom zarjavelih ključev v rokah.

Hm... v posebno celico, v posebno celico... Ampak posebne celice so že oni drugi napolnilni, in res ni prazna nobena več. Moral bi ga vtakniti v Bonnivardovo...

Pa ga vtaknite v Bonnivardovo! Zanj bo že dobra ukaže stotnik.

In povelje se izvrši...

Alfonz Daudet:

39

spremljal z odločnim kimanjem najprepričevalnejša mesta iz svojega govora, ki ga Sonja ni hotela poslušati in ki ga je zato zdaj sam sebi govoril:

Pej, dà, kar se tiče carizma, je gotovo res da — — — Saj ne pravi, da ne. Toda preiti od naklepov kar k dejanjem — orpo! In hm — streljati na despote — — — Kaj pa, če bi se naposled vsi tlačeni narodi zatekli k njemu, recimo, kakor Arabci k Bombonelu, ko se je plazil panter okrog njih tabora — daj, kam bi plazil panter okrog njih tabora — — —

Tu je kočija, ki mu je divje pridirjala na sproti, kar na sredi prekinila njegov samogovor. Komaj je še utegnil skočiti na tlak.

»Pazi vendar, surovina!« Toda njegova jeza se je v hipu izpremenila v največje presemenje: »Ka-a! Oštja! Ali je mogoče?

Stavim glavo, da ne uganete, kaj je zagledal v tem starem landauerju! Pomislite: od poslanstva, celo odposlanstvo — Bravido, Pašcalona in Excourboniésa! In sicer vse tri stlačene tesno na sedež od zadaj in vse tri blede in raztrgane, kakor da so pravkar ušli iz kakega tepeža — njim nasproti pa dva orožnika s puškama v rokah. In vsi ti tri in nemti obrazi v ozkem okvirju vrata, kakor da jih mučijo težke sanje!

Tartarin stoji nepremično vkovan v zemljo, kakor takrat s Kennedievimi krampeži

na ledu, in strmi za to v diru bežečo fantično kočijo, za katero se s svojimi torbicami na hrbtnu besno podi tropa šolarčkov.

No, predno se zave, mu zakriči nekdo skoraj v uho: »Tu je pa četrти!« In že ga zgrabi, uklenjeno in zvežejo ter tudi njega pornejo v voz, poln žandarjev pod poveljstvom častnika, ki drži svojo velikansko sabljo kar med nogami, da se ročaj dotika že same vozove strehe.

Tartarin hoče govoriti, razložiti. Ni dvojna, da gre za kako nesporazumljenje. Pove svoje ime, odkod je ter se sklicuje na svojo konzulja in nekoga švicarskega trgovca z imenom Ischener, ki ga je spoznal na beaucairskej semnji. Vse zmanj — niti bese ni iz ust njegovih varuhov. Tu se Tartarin naenkrat spet spomni Bomparda in čudodejstev, ki mu jih je ta pripovedoval. In ker že niti ne dvomi več, da se gredo kakega, pomežnike oficirju in se zasmieje:

»To je pej za kratak čas, ne? He-he-he. saj dobro vem, da je samo — za kratak čas. Meni ni treba praviti, da — — —

— Tih! Drugače vam dam zamašiti ustajkrikne častnik in tako strašno zavrti oči, kakor da hoče nasaditi ubogega jetnika na konč svoje sablje.

Ta zdaj res umolkne in molče gleda tja ven, kjer beže mimo okna koščki jezera, visoki, mokrozeleni hribje in hoteli s strehami

tuja, neverjetno antipatična. Slučajno se spoznata, ostrmita, spriznjasta, sprijateljita in vzljubita. Tak proces se izvrši tudi med SHS. Seznamimo se, razumejmo se, uvažujmo vrline in hibe drug drugega — ker vsi jih imamo na pretek! — in ne dvomim, da se zedimo duševno in srčno.

Herman Wendel o naši državi.

Beograd, 12. avgusta. (Izv.) Naš dopisnik je včeraj dopoldne imel priliko, se razgovarjati z našim nemškim prijateljem g. Hermanom Wendelom, ki prihaja v spremstvu svojega tajnika, litijskoga rojaka g. dr. Lajovicu, v našo državo, da še podrobnejše upozna delo ujedinjenja in krajevne razmere. Herman Wendel je mlad mož izredne inteligence. Govori prav dobro naš srbohrvatski jezik. Čim mu je naš dopisnik omenil »Slovenski Narod«, je g. Wendel pripomnil, da ga dobiva in vedno radiča. Potuje po naši državi že v tretjič, zadnjič je bil septembra lanskega leta. Pred vsem potuje Wendel v Bosno in Hercegovino, katerih krajev še ni videl. Od tam v Črncogoro, katero je bil obiskal že za časa Nikole, in potem v Dalmacijo. »Potujem v te kraje, da vidim, kako je narodno in državno ujedinjenje tu vplivalo na ljudske mase in ljudsko dušo, tako se je izrazil o namenu svojega potovanja. »Iz Dalmacije nameravam potovati

Samo začnimo z zdravljenjem plemenske psihoze! Zlasti naj začno oni, ki so poklicani prvi: politiki, ekonomi, trgovci, industrični, ženske, mladina, a pred vsemi mičasnikarji, pisatelji in umetniki! Iz egoizma vsaj začnimo: zakaj, če se razdržimo, ubijemo svojo lastno svobodo ter se vrnemo v sužnost!

preko Trsta v Slovenijo. V Ljubljani ostanem dva do tri dni. Odšdem tudi v Litijo, da posetim rojstni kraj mojega tajnika dr. Lajovicu. Vse vtise opisem v drugi moji knjigi: »Von Maribor bis Monastir.«

Vaš dopisnik je pristavil: »Še sim, da nameravate posetiti tudi ministrskega predsednika g. Nikole Pašića.«

G. Wendel: »Poznam g. Pašića še izza balkanske vojne, ko sem bil vojni dopisnik nemških listov. Pašića smatram in cemim za velikega državnika in dobrega politika. Ministr Pribičevića poznam že od lanskega leta, ko sem ga videl pri Kolarcu.«

»Kakšno mnenje imate o naši državi?«

G. Wendel je odkrito izjavil: »Vaši ujedinjeni, lepi domovini zamorem misliti samo dobro, trdnem sem uverjen, da postane Vaša država ena najmočnejših v srednji Evropi.«

Politične vesti.

= Klerikalno jugoslovenstvo. Marijarska »Straže« ostro napada »Narodno odbrano« o kateri tendenciozno trdi, da je zanetila evropsko katastrofo, pri tem pa gotovo misli na katastrofo habsburške monarhije, ki je bila poleg Vatikana vrhovna zaščitnica slovenskega protinatodnega klerikalizma. Kako nesramne so »Stražne« besede: »Postali smo po korenju duše, ki se prilagode vsakokratnim razmeram ter okolnostim in to je na žalost vsa karakteristika velikega dela naše inteligence. Kerkoli le moremo, tam izrujamo iz lastnega telesa vsaj majhno kost — svojo individualnost, svojo slovensko posebnost. Gospodje okoli »Straže« načakujejo za svojo individualnostjo pred tronom apostolskega veličanstva, pred katerim so se klanjali kakor sužnji, ker so vedeli, da bo plačala njihovo klečenje zavedana slovenska inteligence, ki se v veliki večini nikdar ni mogla prilagoditi avstrijskim razmeram. In ti ljudje, ki so se pod Avstrijo pred Habsburžani valjali v prahu in blatu po priši, si upajo sedaj govoriti o — pokornih dušah! Popolnoma naravnno, da se naši klerikalci ne morejo strinjati z idejo narodnega in državnega ujedinjenja, kajti čas, ko je klerikalizem zastopal Slovence, so minili za vedno. Sicer pa pišava naši klerikalni listov dovoli jasno priča, da ostane klerikalac internacionalni tudi v nacionalni državi. Kakor ne izgubi zamorec nikdar svoje črne polti, tako tudi klerikalac ne more spremeniti svojega črnega mišljenja. Pri vsem tem pa hočejo klerikalci voditelji poudarjati svoje jugoslovenstvo. Ali so slovenski in hrvatski klerikalci sploh Jugosloveni? Po imenu in državljanskih pravnosti, po prepričanju pa gotovo ne!

= Pašić, Pribičević, Protič. »Jugoslovenski List« piše med drugim: Ni dolgo od tega, ko se je debatiralo o predlogu, naj se poveri ministru Pribičeviću diktatura. Ta predlog ni bil sprejet in je tak odveč, dokler imamo tako vojsko in energično vlado, katere desna roka je Pribičević. Dobro je, da je v teh časih ravno Pribičević sledil Draškoviču. Pribičević je do sedaj pokazal, da ima zelenjivo voljo in nezljivo energijo. In v današnjih časih morajo biti taki ljudje na krmilu države. Kdor postane pri nas minister, mora biti pripravljen na vse napade in natočevanja. Kartegara so bolj napadali kakor Pašića, Protiča in Pribičevića? In vendar so ti trije najboljši naši državniki, ki delajo, da preprečijo zlo. Ako je res, da je pravi politik tvorec svoje generacije in domovine, potem štejemo med te naše tri državnike. Ves narod in ves svet vesta, kaj je pomenil Pašić za našo državo med vojno in po vojni. O sedanjem Pribičeviću in nekdajnem Protiču pa se mora reči, da sta državnika, ki moreta v težkih časih rešiti narod. Oni se ne umaknejo niti za peden, izpostavljajo se načeljim nevarnostim in stavljajo na kocko svojo popularnost med masami, a vse to za blagor in moč države. Pribičević ni za prvorazredno politiko kakor Pašić, toda on je za prvorazredno administrativno misijo. Ne proučavamo ga iz gotovih brošur in časopisnih člankov, ampak iz njegovega dela za narod. Protič pa je izvrsten diplomat in dober administrator. Sme se upati, da bo državni interes približal vse tri državnike. Na Pribičevića gledajo vsi, ki pričakujejo osvobojenje države od njenih rušilcev, ker ga poznavajo kot nezlomljivo energijo, ker ga so sovražljilo zman komunisti, klerikalci in frankovci. Zato ga spoštujejo tudi njegovi politični nasprotniki. V sedanjih razmerah je sreča, da je Pašić na čelu vlade in Pribičević minister za notranje posle. To najbolje dokazujejo jem komunisti, klerikalci in frankovci. V najusodenjem času težke državne krize imamo močno vlado s Pašićem in Pribičevićem.

= Minister za vere Jovanović je odpotoval v Dubrovnik, kjer ostane deset dni.

= Srbsko junashvo. Španska lma v severno-zapadni Afriki malo kolonijo, v kateri prebiva domače arabsko-muslimansko pleme Kabili, ki se neprestano boriti za svojo svobodo. Nedavno so napadli pod vodstvom svojega vojskovede Mirze špansko garnizijo v Nekuri in pobili vse vojaštvo, nakar so korakali proti glavnemu mestu Mellii. Poveljnik tega mesta general Silvester je izdal svoji vojski tolle kratko povelje: Junaki, domovina vas kliče v smrt in vi morate storiti. Opominjam vas, da so bili že pred vami taki junaki in to so bili Srb! Vzemite jih za vzgled in boste večno živeli. Po tem povelju je dal general uničiti vse vojaške utrdbe in izvršil samomor. Ta dogodek je pretresel vso Španijo, ki je poslala proti Mellii generala Beregera z mnogoštevilnim vojaštvom.

= »L'agonia del comunismo jugoslavo. Pod tem naslovom piše neki U. Urbani v fašistskem glasilu »Il Popolo di Trieste«, da je v Jugoslaviji komunizem, toliko kakor mrtve. In to je edina resnica ki je v vsem dolgem članku. Ker vse drugo pa preobvladuje želja, da pokaže Jugoslavijo v najelabši luči in pri tem se ne ustvari niti takih gorostasnosti, da pravi, da je vse zakon proti komunistom porojen samo iz maščevalnosti Pribičevića, ki se hoče maščevati nad Hrvati in Slovenci, ker so glasovali proti ustavi. Dasi napadi, moramo vendarle pripomniti kot opomin slovenskim listom, da opira Urbani svoj trditve na citate slovenskih listov, kateri so ti slovenski listi, ki so voda na fašistski milin, pač ni treba navajati. »Il Popolo di Trieste« od 6. avgima vsa ta imena.

= Češki glas o posledicah italijanskega imperializma. »Narodni List« poročajo iz Trsta, da se že kažejo posledice nesrečne italijanske politike predvsem v Trstu, kjer je velika brezposelnost. Delo počiva tako v velikih podjetjih, kakor v malih obrtnih delavnicih. Delodajalci morajo zato odpustiti svoje stare, izkušene in dobro kvalificirane delavce, ki zapuščajo v gručah Trst in potujejo v Jugoslavijo s trebuham za kruhom. List pravi, da so te posledice nenanaravne aneksije primskega ozemlja. Aneksija tega ozemlja pa Italiji je uničila tržaško gospodarsko življenje.

= Neverjetna vest. »Matine« poroča iz Aten, da je bivši bolgarski car Ferdinand skušal izvaziti v Bolgariji revolucijo, da pa so oblasti pravočasno zvedele za to narorno in prisilile Ferdinanda, da je nemudoma zapustil bolgarsko ozemlje.

= Angleško poslanstvo v Budimpešti. Angleška vlada je sporočila kot prva od zavezniških držav madžarski vladi, da želi obnoviti z Madžarsko diplomatske odnoscije. Angleška misija v Budimpešti se spremeni v poslanstvo. Za poslanika bo imenovan dosedanj komisar Hohler.

= Ljénin na Angleškem? Moskovski listi poročajo, da odpotevajo Ljéninu na zdravniški nasvet na Angleško. Svoje potovanje hoče tudi politično izrabiti. Odgotuje okoli 20. t. m. Prvi teden prejde v London, potem odide na Škotsko. Angleška vlada mu ne bo delala nikakih neprilik.

= Zionistični kongres. 1. septembra se prične v Karloviči varuh kongres zionistične svetovne organizacije. Kongresa se udeleži okoli 600 delegatov. Za časa kongresa bo izhajal poseben zionistični dnevnik.

= Italijansko časopis o francoskem stališču v gornješleziskem vprašanju. »Tribuna« piše v uvodnem članku, da stoji Italija v gornješleziskem vprašanju odločno na strani Anglie in prav, da Italija vendar na bo odložiti

vojnega duha »gotovega naroda«, ki je obsojen, da mora nositi večno prisilni jopič. O sankcijah v renskem ozemlju piše: All ima ententu interes na tem, da stalno straži Nemčijo in da provzroči eventualno vladno krizo, ki bi lahko spremeni nemško politiko v nevarno smer? Dr. Garzilli, član italijanske vojaške komisije v Gornji Šleziji piše v dnevniku »Epoca« o poljski mizeriji in nemški disciplini. Po njegovem mnenju bi mogli napraviti Nemci iz Gornje Šlezije najbogatevje evropske pokrajine. »Corriere d'Italia« želi vključiti pred nemško konkurenco nedeljivo Gornjo Šlezijo, ker bi drugače Italija ne mogla dobiti premoga.

= Prvi katoliški monarh v Vatikanu. Iz Rima poročajo, da sta zaprosila romunski kralj in kraljica, ki obiščeta v začetku septembra Rim, avdijenco pri papežu. Romunski kralj bo torej prvi katoliški monarh, ki bo sprejet po letu 1870 v Vatikanu.

= Japonska se odreka otoku Yaru?

Poročajo, da je japonska vlada podpisala listino, s katero se odreka otoku Yaru. O tem strategično važnem otoku v Tihem oceanu, kabelskem središču, se je bil razvila nevaren spor med Japonsko in Zgodnjimi državami.

Iz naše kraljevine.

= Prenos kosti Petra Petovića-Njegoša. Vseled odloka ministrstva za vero se vrši danes 12. t. m. prenos kosti pesnika »Gor. Venčka« vladike Petra Petovića Njegoša iz ceteinjskega manastira na Lovčen. Kakor je znano je naš veliki penik vladika Radeželj, da počiva njegovo truplo v cerkvici na Lovčenu, odkoder so ga 12. avgusta 1916 avstrijske okupacijske oblasti dale prenesti v ceteinjski manastir. Prenos se bo izvršil na najsvetnejši način.

= Za razvoj tujškega prometa. Odsek za tujški promet v ministrstvu za trgovino in industrijo namerava v Zagrebu, Sarajevu in Splitu otvoriti informacijske oddelke, kakršna poslujejo dosedaj samo v Beogradu in Ljubljani.

= Sistemiziranje plač duhovnikom. Ministrstvo za vere je poslalo zakonodajnemu odseku v pretres načrt zakona o regulaciji gospodarske položaje duhovništva. S tem zakonskim načrtom se predvidevajo sistemizirane plače duhovnikov.

= Stavbena dela v Beogradu. Po poročilu stavbnega oddelka beogradske občine se sedaj gradi v Beogradu več novih in popravlja več starih poslopi, vseh skupaj 1500. Ako ne varajo znaki, bo produkcija stanovanj prihodnje leto še večja.

Neodrežena domovina.

= Iz Cerkna poročajo, da je priredila podružnica »Sloven. plan. društva« 10. t. m. izlet na Porezen. Koča na Poreznu je zelo poškodovana.

= Poostreni boji med fašisti in komunisti v Trstu. Trst, 10. avgusta. Sreda julija je bil v Miliji neki konflikt med fašisti in komunisti. Ranjen je bil takrat komunist Ivan Demarchi. Prinesli so ga v tržaško bolnišnico, kjer je te dni umrl. Prisli so komunisti in zahtevali Demarchijevo truplo. Kjer ga niso dobili z lepa, so sami poiskali truplo in ga odpeljali v Milijo, kjer je bil slovesen pogreb z ogromno udeležbo komunistov. Po pogrebu pa se je peljalo 250 komunističnih arditov s parnikom v Trst. Oboroženi so mogli naskočiti sedež fašistov pri Sv. Jakobu, nato pa še pri Sv. Vidu, kjer so fašisti razbili vso opravo. Pri tem je prišlo do spopadov in bojev s fašisti in javno stražo. Izvršenih je tudi nekaj preteč, ki so zanesljivo podelili na fašisti.

= Poostreni boji med fašisti in komunisti v Trstu. Trst, 10. avgusta. Sreda julija je bil v Miliji neki konflikt med fašisti in komunisti. Ranjen je bil takrat komunist Ivan Demarchi. Prinesli so ga v tržaško bolnišnico, kjer je te dni umrl. Prisli so komunisti in zahtevali Demarchijevo truplo. Kjer ga niso dobili z lepa, so sami poiskali truplo in ga odpeljali v Milijo, kjer je bil slovesen pogreb z ogromno udeležbo komunistov. Po pogrebu pa se je peljalo 250 komunističnih arditov s parnikom v Trst. Oboroženi so mogli naskočiti sedež fašistov pri Sv. Jakobu, nato pa še pri Sv. Vidu, kjer so fašisti razbili vso opravo. Pri tem je prišlo do spopadov in bojev s fašisti in javno stražo. Izvršenih je tudi nekaj preteč, ki so zanesljivo podelili na fašisti.

= Poostreni boji med fašisti in komunisti v Trstu. Trst, 10. avgusta. Sreda julija je bil v Miliji neki konflikt med fašisti in komunisti. Ranjen je bil takrat komunist Ivan Demarchi. Prinesli so ga v tržaško bolnišnico, kjer je te dni umrl. Prisli so komunisti in zahtevali Demarchijevo truplo. Kjer ga niso dobili z lepa, so sami poiskali truplo in ga odpeljali v Milijo, kjer je bil slovesen pogreb z ogromno udeležbo komunistov. Po pogrebu pa se je peljalo 250 komunističnih arditov s parnikom v Trst. Oboroženi so mogli naskočiti sedež fašistov pri Sv. Jakobu, nato pa še pri Sv. Vidu, kjer so fašisti razbili vso opravo. Pri tem je prišlo do spopadov in bojev s fašisti in javno stražo. Izvršenih je tudi nekaj preteč, ki so zanesljivo podelili na fašisti.

= Poostreni boji med fašisti in komunisti v Trstu. Trst, 10. avgusta. Sreda julija je bil v Miliji neki konflikt med fašisti in komunisti. Ranjen je bil takrat komunist Ivan Demarchi. Prinesli so ga v tržaško bolnišnico, kjer je te dni umrl. Prisli so komunisti in zahtevali Demarchijevo truplo. Kjer ga niso dobili z lepa, so sami poiskali truplo in ga odpeljali v Milijo, kjer je bil slovesen pogreb z ogromno udeležbo komunistov. Po pogrebu pa se je peljalo 250 komunističnih arditov s parnikom v Trst. Oboroženi so mogli naskočiti sedež fašistov pri Sv. Jakobu, nato pa še pri Sv. Vidu, kjer so fašisti razbili vso opravo. Pri tem je prišlo do spopadov in bojev s fašisti in javno stražo. Izvršenih je tudi nekaj preteč, ki so zanesljivo podelili na fašisti.

= Poostreni boji med fašisti in komunisti v Trstu. Trst, 10. avgusta. Sreda julija je bil v Miliji neki konflikt med fašisti in komunisti. Ranjen je bil takrat komunist Ivan Demarchi. Prinesli so ga v tržaško bolnišnico, kjer je te dni umrl. Prisli so komunisti in zahtevali Demarchijevo truplo. Kjer ga niso dobili z lepa, so sami poiskali truplo in ga odpeljali v Milijo, kjer je bil slovesen pogreb z ogromno udeležbo komunistov. Po pogrebu pa se je peljalo 250 komunističnih arditov s parnikom v Trst. Oboroženi so mogli naskočiti sedež fašistov pri Sv. Jakobu, nato pa še pri Sv. Vidu, kjer so fašisti razbili vso opravo. Pri tem je prišlo do spopadov in bojev s fašisti in javno stražo. Izvršenih je tudi nekaj preteč, ki so zanesljivo podelili na fašisti.

= Poostreni boji med fašisti in komunisti v Trstu. Trst, 10. avgusta. Sreda julija je bil v Miliji neki konflikt med fašisti in komunisti. Ranjen je bil takrat komunist Ivan Demarchi. Prinesli so ga v tržaško bolnišnico, kjer je te dni umrl. Prisli so komunisti in zahtevali Demarchijevo truplo. Kjer ga niso dobili z lepa, so sami poiskali truplo in ga odpeljali v Milijo, kjer je bil slovesen pogreb z ogromno udeležbo komunistov. Po pogrebu pa se je peljalo 250 komunističnih arditov s parnikom v Trst. Oboroženi so mogli naskočiti sedež fašistov pri Sv. Jakobu, nato pa še pri Sv. Vidu, kjer so fašisti razbili vso opravo. Pri tem je prišlo do spopadov in bojev s fašisti in javno stražo. Izvršenih je tudi nekaj preteč, ki so zanesljivo podelili na fašisti.

= Poostreni boji med

**Dr. R. K.:
Industrija v mežiški dolini.**

I.

Vsaka industrija nastane tam, kjer so zanje dani ugodni predpogoji. Vsako podjetje raste in se razvija v svoji okolici, kjer ima na primer zadostne vodne sile, domače, izvežbano delavstvo, premog itd. na razpolago. Ako bi se dobro idočo tovarno premestilo v drugi kraj, bi to pomenilo novo podjetje, ki bi se morallo v spremenjene razmere še le uživeti. To je jasno vsakomur, tudi če ni sam industrialec.

V mežiški dolini je industrija že zelo stara in daje vsemu kraju prav poseben značaj. Najobsežnejše podjetje je svinčeni rudnik v Mežici in Črni, ki je sam na sebi zanimalost prve vrste in kojega narodnogospodarski pomen se je jasno pokazal za časa vojske. Le tisti, ki na svoje oči vidi, kako se tukaj dela, ki se pelje z električno rudniško

železnico kilometre in kilometre daleč v temo osrče sive Pece, ki opazuje delavce, kako zmaguejo trde skale s svedri in kladvi, ki jih goni komprimirani zrak, more ne koliko presoditi, kako ekonomično se tukaj izrablja naravno bogastvo. In način, kako se ruda spravlja v pripravnico in pralnico, kjer se loči kamene od svinca potom stroj je v vode, da končno priteče čista kovina iz orjaških plavžev, vzbuja občudovanje vsakega motrica nad harmoničnim delom narave in človeške tehnike. Okrog tisoč delavcev je v rudniku zaposlenih z dobrimi plačami in snažnim stanovanjem. Letna produkcija sicer zaostaja za ono v prejšnjih letih, vendar presega lepo število 800 ton. Narodnogospodarski pomen rudnika je njegov sedanji vodja g. rudarski svetnik B. Cihelka prav dobro obrazložil v Narodno-gospodarskem Vestniku št. 5, str. 41–42 t. I. Ni čuda, da hočejo lastniki, znana Bleiberger Bergwerksunion,

izviti rudnik naši državi iz rok, pa naj bo potem Angležev, ki so baje pokupili veliko množino delnic in sedaj posredujejo v Beogradu, da dobe vodstvo v svoje roke. Zelo se je batiti, da se ministrstvo uda sladkim besedam bogatih Angležev, ki so ob priliku svojega kratkega bivanja v Mežici sipali denar s polnimi rokami, ga dajali za uboge in delavcem na roke ter hodili celo z debelimi svečami za katoliško procesijo, seveda samo v namenu, da si pridobije zaupanje ljudstva. Možati nastop državnega upravitelja je njih nakane sprečil, upajmo, da bo znala isto storiti tudi vlada v Beogradu.

Ce obstoji pri rudniku v Mežici in Črni nevarnost, da preide zopet v nam sovražne tuje roke, pa je žal drugo, nič manj važno podjetje v mežiški dolini, namreč jeckarna na Ravnah, naravnost ogrožena na nadaljnem obstanku. Jeckarna, last grofov Thurnov, obstoja skoraj že 150 let in je uživila

vnedno najboljši sloves. Nastala je leta 1774 iz združitve dotedanjih gusitanjskih kovačnic. Izdelovalo se je s početkom samo poljedelske orodje, lopate, cepini, l. 1854 pa so se uvedle peči za pudlanje in proizvajati se je začelo pudlano breziansko (milansko) in azzalonansko jeklo (jeklo v zabožih — Kistenstahl), s katerim si je pridobiljeckarna svetovno znano ime. V času vojne se je moralno proizvajanje pudlanega jekla ustaviti, ker ni bilo dobiti v to potrebnih vrst surovega železa in premoga, izdelovalo pa se je nadomestno bresciansko (milansko) in azzalonansko jeklo v zabožih, topilniško jeklo (Tiegelgussstahl) in od l. 1888 naprej martinovo jeklo. Potom topilnih peči se je začelo izdelovanje raznovrstnih jekel za orodje in strojne dele najviše trajnosti, in jeckarna je stopila v krog onih maloštevilnih svojih vrstnic, v katerih se izdeluje takozvanno žlahtno jeklo. Topilnica se je tako razširila, da je bila sposobna

izdelovati vsako vrsto topilniškega jekla. In njen blago se je povod najbolje uvelodilo in se izvajalo celo v dežele, ki imajo same bogato razvito jekleno industrijo.

Z uvedbo martinovih peči se je pričela producija artilerijske municije v največjem obsegu. V predvojni dobi je jeklarna na Ravnah začala skoraj izključno sama vso avstro-oogrsko vojno mornarico s topniškimi izstrelki in je postala merodajna glede na kakovost najrazličnejših vrst od najlažjega do najtežjega kalibra. Z obratom v martinovi peči se je pričelo tudi izdelovanje jekla za kose kakor tudi za vagonske vzmeti v večjem obsegu. Jeklo za kose se je oddajalo največ na Tirolsko, Šiško in Gornje Avstrijsko, Stajersko, Koroško in Kranjsko.

Glavni urednik:
Rasto Pustoslemšek.
Odgovorni urednik:
Ivan Podráž.

Iščem
veliko, meblirano ali prazno sobo
Ponudbe na upravo lista pod „Takoj“
5521

Prodam posestvo
obstoječe iz hiše z vsemi pritlikinami, nekaj njiv in hoste ob južni železnici v bližini večjega trga. V hiši dobro vpletjana gostilna. Naslov pove upravništvo Slov. Naroda.

5446

Mlad trgov. pomočnik,
izvrjen v specijski stroki, išče službe v mestu ali na deželi. Vstop lahko takoj. Ponudbe na poštno ležeče Vaše št. 3, pošta Medvode.

5524

Spretna prodajalka

se takoj sprejme. Prednost imajo one, ki so izvežbane v prodaji čevljev. I. BLAS, trgovina s čevlji, Ljubljana, Pod Trans-ško cesta št. 1. 5515

Prodaja se pohištvo

Krakovska ul. 10. 5509

Kuhinjska blagajničarka
izvrjen, ki je izvrstna računarka, se sprejme takoj proti dobrati plači v restavraciji J. STIKLER, glavni kolodvor v Mariboru.

5501

Kupim
vsake množino sena in slame. JOSIP TURK Videvdanska cesta št. 3. 5571

Bančni pisarniški in stanovanjski prostori v Beogradu.

V sredini mesta dan v najem ogel Kosovske in Vlajkovićeve ulice nasproti narodnega parlamenta v hiši kojo želim 1922 na štiri nadstropja zgraditi. Reflektanti naj radi sestave načrtov do 25. avgusta t. l. označijo potrebne prostore in ponudijo mesečno najemnino. Pojasnila daje arhitekt Ing. KADERAVEK, VARAŽDIN.

Mestni pogrebeni zavod.

Neizprosna, kruta smrt nam je ugrabila najinega edinega sinčka, oz. bratca

Pavelčka

v starosti 5 let v četrtek, dne 11. avg. opoldne. Pogreb nepozabnega našega ljubljencev bo v soboto, dne 13. avg. 1921 ob 3. pop. iz mrtvašnice v deželnici na pokopališču k Sv. Križu.

LJUBLJANA, dne 11. avgusta 1921.

Globoko žalujoči starši: Ivan in Pavla Zanoškar, Begica, sestrica.

Zahvala.

Za izraženo sočutje ob priliki smrti in pogreba naše iskreni ljubljene soproge in mamice, gospe

Minke Pavčič

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.

se tem potom najprisrčneje zahvaljujemo. Iskrena hvala darovalcem, cvetja in gg. sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiteli od bližu in daleč, da počaste rajnico na njeni zadnji poti. Bog placi!

V LJUBLJANI, dne 11. avgusta 1921.

Obitelj Pavčičeva.